

Justín František Hrčka, o.F.M.

sa narodil 2. augusta 1901 v Košolnej. Jeho rodičia, otec Pavol a matka Terézia rod. Koltnerová pochádzajúca z Borovej, pochádzali zo strednej roľníckej rodiny.

Páter Justín bol piatym zo šiestych detí, ako chlapec rád robil šibalstvá.

Gymnázium študoval v Skalici, kde dostal vnuknutie slúžiť Bohu, preto v Malackách vstúpil do noviciátu, kde pokračoval v štúdiách. Chcel nasledovať sv. Františka v jeho skromnom živote a v chudobe.

Jeho sen sa stal skutočnosťou a 6. júla 1924 mal v rodnej obci svoju primiennú sv. omšu. Táto slávnosť a radosť pokračovala aj v nasledujúci deň, kedy zosobášil svojho brata Vincenta s Helenou Jancovou zo Zvončína.

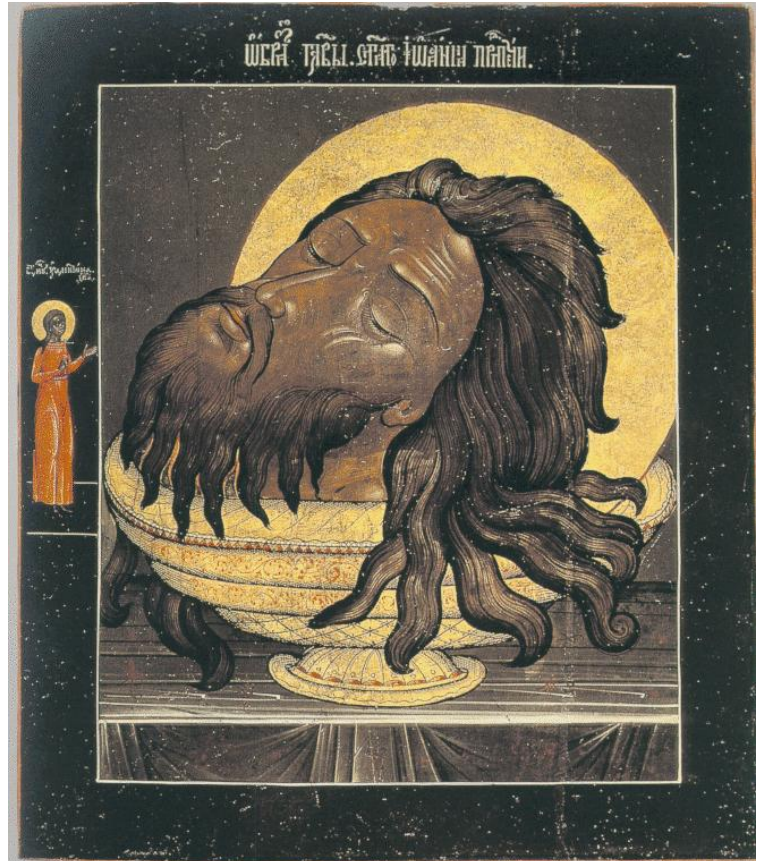
Nasledujúce roky strávil v kláštore v Hlohovci, kde bol 12 rokov kvardiánom. Tu po sv. omšiach chodil pracovať na polia, ako traktorista, ktoré vtedy patrili ku kláštoru.

V r. 1950 počas „bartolomejskej noci“ komunisti kňazov zobrali a kláštor zlikvidovali, no páter Justín bol v tom čase na misiách. Po návrate bol preložený na niekoľko rokov do Komjatíc a na koniec do Čataja.

Tu v r. 1974 oslávil za prítomnosti svojej rodiny, priateľov a známych, otca biskupa a spolukňazov 50. výročie svojho kňazstva.

Na fare v Čataji chcel prežiť jeseň života, ale zdravotný stav mu to nedovolil. Ako 75-ročný ochorel na priedušky, kde 4. apríla 1977 v nedožitom 76. roku života a 52. roku kňazstva odišiel do večnosti.

Pochovaný je, na vlastnú žiadosť, na cintoríne v Čataji.

Apoštolát modlitby na mesiac august:

- **Všeobecný:** Aby rozhodnutia zákonodarcov a štátnikov usmerňovalo vedomie, že jedine Boh je absolútnym pánom ľudského života.
- **Misijný:** Aby Cirkev v Číne oživovala hlboká evanjeliová špiritualita kontemplatívneho života, vychádzajúca z veľkých čínskych tradícií.
- **Úmysel KBS:** Aby mládež mravným životom aj cez prázdniny pozdvihovala ľudské srdcia k Bohu a k nebeským veciam.

Nádej je ako červené zore pri východe slnka po dlhej tmavej noci.
Netreba strácať nádej, ak niečo vyzerá ako vymreté,
pretože môže mať v sebe aj napriek tomu život.

Bettina

Tvoja cesta k šťastiu nevychádza od osôb
a vec smerom k tebe, ale vždy vychádza
od teba a vedie k iným.

Dôstojnému pánovi Petrovi Cibirovi

Hľa, aký anjel spadol z neba.
Hľa, koľko krásy prišlo sem,
cez ruky kňaza, ktorý s láskou
premieňa v ľuďoch tvrdú zem.

Tak vzácny človek, hoc
i mladý
čo túži srdce rozkrájať.
Čo nebojí sa toku života
a múdrym slovom stavia
hať...

Hať hlúposti a ľudskej
biede,
aby sa vyhla človeku.
Nech môže prúdiť život
v žilách
rozpáliť Lásku odvekú...

Cez jeho slovo pohladenie
už každý človek pocítil.
Každí čo hľadal múdrosť, nádej
načerpali v jeho slove síl...

Blahoželanie v.d.p. Petrovi Cibirovi k 30. narodeninám, ktoré oslávi 26.8.2001.

Milý dôstojný pán!

K Vaším milým tridsiatim
narodeninám
kyticu zdravia prajeme Vám,
len dobrých ľudí vďaka seba,
nech Vám posiela Pán z neba.
Nech Vás denno-denne stretá
láska všetkých ľudí sveta.
Priateľom Vaším nech vždy je
šťastie,
úsmev v tvári nech Vám stále
rastie.
Pán Boh nech sprevádza
všetky kroky Vaše,
nech Vám pomáha
v dni šťastné i tie ťažšie!

K Vášmu sviatku s vďakou
a láskou želajú
Vaši farníci.

26. augusta oslávi okrúhle 30-te narodeniny náš pán farár. Všetci mu želáme hlavne veľa zdravia,
veľa trpezlivosti s nami, nech ho nikdy neopúšťa humor, nech ho má vždy nadostač.

K tomu požehnanie od Pána Boha v kňazskom povolaní.

Redakčná rada.

VTIPY

Tri ženy stoja pred rastlinou
pravdy. Kto nepovie pravdu, tak
ju rastlina zožerie.

Bruneta hovorí:

„Mám najkrajšie nohy na svete“
a rastlina ju zožrala.

Čiernovláska hovorí: „Som
najkrajšia na svete a rastlina ju
zožrala.“

A blondína hovorí: „Ja si
myslím...“ a rastlina ju zožrala

V januári 1999 sa uskutočnil
Svetový pohár v zjazdovom
lyžovaní. Na treťom mieste
skončil švéd, na druhom mieste
nemeck a na prvom mieste lavína

Lyžovačka v Tatrách:
Pýta sa náhodný zahraničný
turista lanovkára:

- Prečo stojí viac ľudí v rade
pred bufetom ako v rade na
lanovku?

- Z bezpečnostných dôvodov.

Na nemenovanej miestnej linke
nastúpi babka do autobusu.

Autobus ide pomaly. Babka
pristúpi k šoférovi a vraví:

- Pán šofér, idete s nami ako
s hnojom!

Šofér:
- Čo mi nastúpi, to aj veziem!

Do krčmy vbehne chlapík, ktorý
už má trochu vypité a zreve na
krčmára:

- Dva rummy a dve borovičky,
kým to nepríde!

Krčmár mu v momente naleje,
chlapík to hodí do seba a opäť
zreve:

- Dva rummy a dve borovičky,
kým to nepríde!

Keď mu to krčmár leje asi po
desiaty krát pýta sa ho:

- A máte vy to vôbec ako
zaplatiť?

Chlapík buchne po stole:
- A už je to tu!

Príde žaba do lekárne so
sáčkom na hlavu a lekárnik sa jej
zhrozene pýta:

- Preboha, čo vám je?

Žaba:
- Čo čo mi je? Toto je prepád.

Sedí blondínka na kraji Dunaja
a plače.

Príde k nej policajt a pýta sa jej:

- Slečna, čo sa vám stalo?

A blondínka hovorí:

- Ále, pred chvíľou sa mi tu
utopila kamarátka.

Policajt:

- Tak to vás chápem.

Blondínka:

- Ale ja to nechápem, veď mala
lodičky.

„Drahá, po tom víne si
mimoriadne opeknela.“

„To nie je možné, veď som ho
ešte ani neochutnala.“

„Ale ja už som ho vypil skoro
liter.“

Príde do baru futbalista
s hokejistom. Sadnú si k baru
a barman sa pýta, čo si dajú.

Hokejista:
„Whisky s ľadom, prosím“
Futbalista sa zamyslí a potom
povie:
„Aj mne jednu whisky, ale
s trávou.“

Idú tri mravce po púšti a už už
idú zomrieť od hladu, keď tu
zrazu zomrú od smädu.

NEZOVŠEDNIE ČASOM LÁSKA ?

„Lebo Láska je mocná ako smrť
a vášeň lásky tvrdá ako podsvetie.

Jej páľa – to ohňa plápoly,
Jej plamene, to Jahveho je žiar.
Ani veľké vody lásku neuhasia,
Ani rieky ju neodplavia...“
(Pies 8,6)

Veľa mladých si kladie otázku: „Prečo máme zostať spolu , keď sa už nemáme radi ?“ A je to dobrá otázka. Nie je však lepšie hľadať radšej možnosti, aby skúšky života neuhasili plameň našej lásky?

Láska nie je len vrtošivý cit, svetlo blesku. Láska je oheň , ktorý musí odolať vrtochom vetra aj búrkovým tornádám.

Predsa však ,nezovšednie láska? Môže ,ale aj nemusí. Záleží na tom ,ako milujeme a ako v tom pokračujeme. Syn z rozvedenej rodiny nie je predsa odsúdený na to ,aby sa aj on rozviedol . je ako ostatní, jedinečnou osobnosťou , schopnou milovať a byť milovaný. Môže vybudovať vzťah, prehĺbiť lásku , odpustiť a mať odpustené.

Čo teda robiť, aby sa láska neopotrebovala?

- Nechať ju rásť
Milovať neznamená mať fyzické kontakty a usmievať sa, keď sa ten druhý usmieva. Milovať znamená zväčšovať lásku, chcieť dobro druhého, vidieť všetko , čo robí dobre a nevyčítať mu, čo urobil zle. Robiť radosť tomu druhému.
- Aby láska rástla, musíme ju zakoreniť v Láske.
Keď Boh stvoril muža a ženu, manželstvo a láska dokonale fungovali. Dnes to už tak nefunguje kvôli dedičnému hriechu, nášmu sklonu konať zlo, hrešiť.

A práve toto opotrebuje lásku. Hádky , hnevy, málo pozornosti voči druhému, egoizmus...Boh nás pozýva, aby sme sa znovu napojili na Lásku, uznali svoje chyby a nechali sa úplne pretvoriť. Aby sme opäť dostali ten oheň Boha, ktorým je láska.

Sviatosť manželstva nás uschopňuje obnovovať lásku, čerpajúc z Lásky.

Katarína
(Otázky o láske a živote)

Celý tvoj život ťa obohatí, keď si ho osobne premyslíš.
Čím pomalšie preteká voda v kávovare, tým je káva lepšia.
Dopraj si čas na to, aby ti život prechádzal cez filter tvojho
Ducha i tvojho vedomia, a tvoj život bude úspešný.

Prekrúcanka

Zuzka Žigová

Prešlo ráno,
Začal deň.
Mačky skáču
Z pňa na deň.

Kam sa tak ponáhľajú?
Ani srnka netuší.
Chudera! Spadla do žihľavy
A je tam až po uši.

Okolo srnky
Mačky sa zbehli,
Blízko tej srnky,
Hneď k srnke išli.

Mačky tú srnku
Vytiahli zo žihľavy.
Potom sa rozbehli
A už sú v chotári.

Na jednu mačku
V žihľave zabudli.
Cez jednu mláčku
Hneď sa k nej dostali.

V tom sa objavil pes,
Veľký, biely.
Utiekli hneď preč,
Do strašnej diali.

V tej strašnej diali
Kočky zas boli
Škriekali, pišťali,
Že hlava z nich bolí.

Keď išli mačky cez lávku,
Lišiak o pomoc volal,
Kričal a reval,
Lebo do vody spadol.

Mačky sa pochytili,
Urobili dlhú sieť,
Lišiaka zachránili,
Boli kamaráti hneď.

Navždy sa túlili,
Dobré veci robili.
Ešte jednu hus zachránili vtedy.
A je to prekrúcanka, deti.

Matka Tereza – svätica z Kalkaty

Matka Tereza oslávila svoje posledné 87-me narodeniny 26. augusta 1997. Bol to pre ňu psychicky náročný rok. Bola 3x operovaná. Trpela pneumóniou (zápalom pľúc) a maláriou (horúčkovitou nákazlivou chorobou). Dostávala viackrát denne kyslík. Ani to jej nebránilo cestovať v posledných mesiacoch jej života a stretnúť sa s pápežom Jánom Pavlom II. v Ríme 29. júna 1997. V posledných dňoch svojho života pocítila veľkú bolesť smrťou lady Diany. Bola šokovaná touto tragickou udalosťou. Matka Tereza povedala: „bola to jedna veľmi dobrá osoba, obľúbená a uznávaná, v blízkosti trpiacich a plná pochopenia pre chorých. Rozdávala veľa lásky okolo seba a práve tak trpela tým, že ju nedostávala“.

V sobotu ráno 6. septembra 1997 bola plánovaná sv. omša v kláštore Kalkaty na úmysel Matky Terezy, zakladateľky misionárskej charity, ktorá zomrela 5. septembra v piatok večer. Táto žena, uťahaná prácou vzbudila ohlasy v cirkevných a politických kruhoch.

Ján Pavol II. bol hlboko zarmútený jej odchodom, vrúcne ďakoval Pánovi, že nám dal túto ženu za vzor.

Parižsky kardinál Jean Marie Lustiger o nej povedal: „Bol to potrebný hlas, ktorý navždy zmlkol v tomto ukrutnom svete.“ „Svoj život zasvätila chudobným a trpiacim.“

Poľský kardinál Glemp v nej vidí výnimočnú bytosť svätosti, rovnako veľkej charity ako bol sv. František z Assisi alebo sv. Vincent z Paul.

Rovnako i politický svet priznáva svoje dojatie.

Jacques Chirac francúzsky prezident pri diplomatickej návšteve v Mauretánii jej prejavil svoju poctu: „Matka Tereza dokonale stelesňuje dar zo seba a táto sila solidarity je v dnešnom modernom svete nevyhnutnosťou.“

Lionel Jospin predseda francúzskej vlády ľutuje prázdno, ktoré tu zanechala a ubezpečuje, že ostane prítomná v našej pamäti a v našich srdciach navždy.

Bill Clinton si spomína „bola to osobnosť, s obrovskou silou svätosti v našom storočí“.

Helmut Kohl „bola pekným príkladom dobroty, láskavosti a humanity“.

V Albánsku, rodnej zemi Matky Terezy vyhlásili 3 dni za národný smútok (čiže od 11. do 13. septembra). Smútočné zástavy boli vztýčené na jej počesť až do 13. septembra. Jej meno bolo určené jednému z veľkých námestí Tirany, hlavného mesta Albánska. Dojatie sa najsilnejšie prejavilo v Indii. Tisíce ľudí, kresťanov, moslimov a hinduistov sa zhromažďovalo pred kláštorom, aby odprevali „sestričku chudobných z Kalkaty“. Všetky politické strany i hinduistický nacionálny komunisti si verejne uctili jej pamiatku. Boli vyhlásené 2 dni národného smútku. Všetky zástavy boli vztýčené.

„Matka Tereza bola anjelom dobrosrdečnosti“, vyhlásil indický prezident K.R. Narayanan. Ďalej hovorí: „bola svetovou občiankou a najmä Indkou, v duchu našej kultúry a jej strata predstavuje nekonečnú stratu pre milióny z nás“.

Pre ministerského predsedu I.K.Gujlara „bola symbolom mieru a lásky“.

Život Matky Terezy vyhasol v piatok 5. septembra 1997 v Kalkate v Indii. Celý svet sa cítil osamelo. Matka Tereza bola obrysom náboženstva a zostane posolstvom nádeje pre charitatívne misionárske spoločenstvá, ktoré založila v roku 1950, ale tiež pre chudobných, pokorných a neznámych ľudí.

„Eudom, ktorí boli ranení životom dala pocítiť lásku k Bohu Otcovi, ktorý miluje každého zo svojich stvorení“, povedal pápež Ján Pavol II. počas omše, ktorú celebroid v Maríne, blízko Castela Gandolfo.

Výlety, výlety prichádzajú, šťastné a veselé..

Aj v júli sme prežili nezabudnuteľné chvíle na výletoch s našim pánom farárom. Spoznávame v ňom na nich múdreho človeka, otca, priateľa, zábavného a usmievaťého spoločníka a ozajstného Ježišovho nasledovníka. Sme vďační za tento boží lúč medzi nami.

Najskôr sa naše kroky rozbegli s tetou Helou a ostatnými členmi i nečlenmi redakčnej rady a pätnástimi deťmi so spevokolu do Smoleníc na dvojdnový výlet. Výlet bol korunovaný večerným táborákom s množstvom nádherných piesní a na druhý deň spevom na svätej omši v Smoleniciach. Alenka nám oddirigovala zopár pekných mládežníckych melódií. Unavení, ale nesmierne šťastní z prázdninových potuliek sme sa vrátili domov, aby sme mohli rozdávať radosť našim blízkym a blíznym. Menej zdatní a zbabelí by možno i reptali, ale nám nevadili i náročnejšie etapy našej púte.

Pán farár sa nestačil ani nadýchnuť a už ho čakala mládež našej farnosti s ruksakmi, stanmi a naozaj „plnou poľnou“ a hurá na stanovačku! Iste to bolo veľmi zaujímavé „stretko“ v náručí božej prírody. Určite všetci cítili, ako ich má náš pán farár rád. A mládež ho zase presvedčila, že nie je na zahodenie a že z nej rastú cenní dospeláci. Pán farár pre nich obetoval okrem každodennej starostlivosti a piatkových stretiek i tri dni svojho osobného voľna. Z toho, čo prežili, viem len čosi a úprimne im závidím ich potulky po horách. Možno nám ktosi z nich v budúcom čísle prezradí viac, aby nám mohlo byť všetkým ľúto, že sme tam neboli.

Svadba v Káne Galilejskej?

Nebola to síce naozajstná svadba, ale mne tento večer, ktorý zrežiroval asi sám Pán Boh, veľmi pripomenul tento evanjeliový príbeh. Tak ako Pán Ježiš vtedy na svadbe plnej radosti a veselosti premenil vodu na víno, aby radosť a sila stretnutia mohla prúdiť a naplňovať, tak teraz určite sám ON premenil stuhnuté spoločenstvo tradičných kresťanov na živé Pánovo mystické telo, schopné sa radovať, spievať a jasat' na oslavu Pána.

Symbolické bolo i to, že sa tento Pánov zásah do našich srdc udial v deň Petra a Pavla - teda tých, ktorých si Pán povolal, aby boli srdcom jeho tajomného tela.

Pôvodne to mal byť iba obyčajný táborák. No keď sa znenazdania vzbúril zo všetkých štyroch strán vietor a obloha

sčernela, vedeli sme, že sa bude diať čosi nečakané. Hoci predtým hodne dlhú dobu nepršalo, spustil sa z oblohy prudký lejak, akoby nás chcel očistiť a spojiť s nebom. Deti, mládež a dospelí (a bolo ich neúrekom) sa nahrnuli dovnútra v nádeji, že dážď si to čoskoro rozmyslí. No mýlili sme sa. A tak nezostávalo nič iné, len aby pán farár vzal harmoniku a farou sa rozozvučalo množstvo nádherných piesní. Prvoprijímajúce deti začali tancovať a Janko (naš organista) oslobodil pána farára od harmoniky, aby sa mohol ísť celkom premočený dažďom prezliecť. Prekvapenie však na nás a na pána farára ešte len čakalo, keď mu prišla zahrať k meninám suchovská dychovka, ktorá roztancovala srdcia mladých. Kto by to bol povedal, že mládež má taký zmysel pre ľudovú hudbu.

Bolo to naozaj zvláštne stretnutie, plné Božej prítomnosti. Bolo dôkazom, že sa ešte dokážu stretnúť starí, mladí, mládež i deti v slušnom, radostnom a naozaj kresťanskom stretnutí. Možno, že tento sviatok si Suchá bude pamätať ako začiatok naozajstného, nenúteného, nepredstieraného rodinného spoločenstva. Lebo, keď toto stretnutie nenaplánovali takto ľudia, keď sa v našich srdciach rozhorela naozajstná božia radosť, tak to môže byť len dielo Ducha Svätého. Iste sa potom budeme vedieť stretnúť nielen v radosť, aj na iných dielach Ducha Svätého a naše dedinky - Suchá, Zvončín a Košolná budú môcť ožiť a rásť.

Nech táto „svadba srdc“ je začiatkom toho naozaj Božieho v nás...

Gabriela Spustová

P.S. Chceme vysloviť vďaku pánovi farárovi, jeho obetavým rodičom, i všetkým, ktorí neúnavne pomáhajú premieňať tvár našej farnosti. I keď je to často skrytá a neviditeľná práca, Pán ich iste obmení Darmi Ducha a svojou Láskou v nebi.

FARSKÉ OZNAMY

AUGUST 2001

Cezročné obdobie

Bohoslužby na august

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00;

Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

3. augusta – 1. piatok v mesiaci

Zvončín 7.30; Suchá 18.00

4. augusta – 1. sobota v mesiaci

Suchá 7.30

5. augusta – 18. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

12. augusta – 19. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

15. augusta – Nanebovzatie Panny Márie

Suchá 18.00 v utorok večer s platnosťou na sviatok

Zvončín 7.30; Košolná 17.00; Suchá 18.00

19. augusta – 20. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

26. augusta – 21. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

St 1 Alfonz Mária z Liguori, biskup, učiteľ Cirkvi

Št 2 Euzébius Vercellský, biskup (Porciunkula)

Pi 3 Peter Julián Eymard, kňaz

So 4 Ján Mária Vianney, kňaz

Ne 5 18. nedeľa v Cezročnom období

Po 6 Premenenie Pána

Ut 7 Sixtus II. pápež, a jeho spoločníci, muč.

St 8 Dominik, kňaz

Št 9 Roman, mučeník

Pi 10 Vavrinec, diakon, mučeník

So 11 Klára, panna

Ne 12 19. nedeľa v Cezročnom období

Po 13 Poncián, pápež, mučeník

Ut 14 Maximilián Mária Kolbe, kňaz, mučeník

St 15 Nanebovzatie Panny Márie (priek. sviatok)

Št 16 Štefan Uhorský

Pi 17 Hyacint

So 18 Helena

Ne 19 20. nedeľa v Cezročnom období

Po 20 Bernard, opát, učiteľ Cirkvi

Ut 21 Pius X., pápež

St 22 Panna Mária Kráľovná

Št 23 Ružena Linská, panna

Pi 24 Bartolomej, apoštol

So 25 Ľudovít

Ne 26 21. nedeľa v Cezročnom období

Po 27 Monika

Ut 28 Augustín, biskup, učiteľ Cirkvi

St 29 Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa

Št 30 Filip Benický, rehoľník

Pi 31 Rajmund, rehoľník

!!! Ospravedlnenie !!!

Ospravedľňujeme sa čitateľom za zníženú kvalitu júlového čísla Duchovných ozven, čo spôsobilo zhoršenú čitateľnosť. Chyba nastala u kopírovacej služby, ktorá nám mesačník rozmnožuje.

Redakčná rada

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, významné cirkevné akcie

6.8.

výročie smrti pápeža Pavla VI. (1978)

24.8.

biskupská vysviacka kardinál Ján Chryzostom Korec, diecézny nitriansky biskup (1951), Nitra

30.8.

výročie posviacky katedrálneho chrámu
v Trnave